

1. והפשיט את העלה ונחת אתנה לנחחים: וקרא א, ו
2. ובו תגשע ער לזבח אין רע וכו' גנישו פסח חלה אין רע והקרכיבודו נא לפטור בירצץ או הייש פניר אמר קונה עצאות: מלכיא א, ח

ללא האה פחרותה משוחחת בחוץ ומעהה בחוץ. מימה קמלה מילוט
הaccel ליום נהג דהומיי לכדי סמעון דפ' כסופת וסמענה (נקון קיה).
דוחמוי ועדי סחיטתו נלה חיכי ציינו לדרכיו סמעון קיז' ו'ל' דaccel
קוקממו אף' לאז' יסודה דה' לאז' סמעון דוקה נלה מ' טענמם דלט מטה
פומפה מיפוק לי מסוס [ב] לדרכיו

**הוּא כִּי־לְךָ וְכַאֲשֶׁר
חִזְקָתָךְ כִּי־לְךָ וְכַאֲשֶׁר**

ג' פה פחוק מוחזק (ג' נקון קרוי) ב-³ צנעה כ-
 (נקון דר קן). דמייך עלי כ-⁴ נעל כ-⁵ מושל
 פנים ופצעו כחון פט' (ב' רוקד בראש פיה) ה-⁶
 מלוק: אקטו כחון וכעוץ כ-⁷ נעל כ-⁸ מושל
 כחון חי' ב-⁹ לילטני מושל כ-¹⁰ מיעלה ד;
 כ-¹¹ קומט (פס דר קן) כ-¹² רוש פ' ג'

מוסף רשות

לא תהא פחדותה משוחט בחוץ ומעליה בחוץ מהטיב רב ח'יא בר אכין^๖ השוחט עופר בפנים מעלה בחוץ פטור שחתם בחוץ ומעליה בחוץ ח'יב^๗ נמא לא תהא פחדותה משוחט ומעליה בחוץ^๘ תיזבח א'יבעת א'ימא שהיטת העוף בפנים מיקטיל קטליה^๙ אמר עלא אמרו כי רישים קלים שהעלן מובח א'ר וירא אף אנן נמי לעשו להמו של מובח א'ר וירא מה צחניא שנשפך דמה ושיתא דמה חז'ן קלעים מהה דאם בא לזרוק אין לו לזרוק אמרת אם עלי לא ירד הכא דאם בא לזרוק וורק לא כל שכן תרגמא אקדשי קדשים כשלא^๑ לשמנן תנן וכולין שעלו מאילאו ל'ש מובח ירדו הא שחוותן לא ירדו מאילאו ל'ש קדשי קדשים לא שנא קדשים קלים לא הא שחוותן מהן ירדו מהן לא ירדו והא כולין קתני^๒ כולם אחין^๓ פשיטה לעולם אחין^๔ בבדוקין שבעין^๕ ואיליכא דר' ע' דאמר אם עלי לא ירד במא依 אוקימתא בפסולין אימא סיפא וכון^๖ עליה שעלה חיה לראש המובה תרד שחתה בראש המובה ישיט ויתנה במקומה ואי פסולה בה הפשט ונתח הוא ונתח אותה אמר רחמנא^๗ אותה בשורה ולא פסולה סייפא אתאן לבשרה ומאי קמשמע לן ריש הפשט ונתח בראש המובה^๘ ולמאן דאמר אין הפשט ונתח בראש המובה Mai ايיכא למייר הכא במא依 עסקין כגון שהיתה לו שעת הבושר ונפלה ורבו אלעוז רבבי שממעון היא^๙ דאמר כיון שנורק הדם והורצח בשר שעה אחת יפשתינה וועורה לכהנים אבלאי^๑ לרבי רבייה יי'וירוי אשר ברברוי